

РЕШЕНИЕ

№ 2584

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10246** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ (ДУПСЯ) срещу даденото предписание „Да се предприемат действия по укрепване на свличането над изхода на ОИ. Срок: 20.12.2022 г.“, обективирано в Констативен протокол № 09-01-156 от 29.08.2022 г., съставен от главен и старши инспектор в Регионален отдел (РО) „Юг – Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН).

В жалбата се поддържат оплаквания за липса на компетентност на органа да издава оспорваното предписание, тъй като това е в правомощията на комисията по чл. 138а, ал. 3 ЗВ. Развиват се доводи за лисата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството.

Ответната страна - инспектори в Регионален отдел „Юг – Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), чрез процесуалния си представител, изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от Договор за дарение № ДС-13-00004 от 01.11.2019 г. се установява, че държавата е собственик на язовир, представляващ поземлен имот с идентификатор 56873.17.3 по КККР на [населено място], община „Т.“, област Я..

Видно от Акт за публична държавна собственост № 3963/05.12.2019 г. и на основание чл. 19б, ал. 3, вр. чл. 139а, ал. 6 ЗВ язовирът е предоставен за управление на жалбоподателя Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ (ДУПСЯ), което дружество по силата на чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

От представения анализ №69/14.09.2021 г. на техническото състояние на процесния язовир „П. – 3“ (ПИ 56873.17.3) се установява, че същият е класифициран като малък по смисъла на чл. 141а, ал. 2 ЗВ и с първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл. 141б, ал.1, т. 1 ЗВ.

От преписката се установява за извършена проверка на язовира на 21.05.2021 г. от инспектори на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ (ГД НЯСС) към ДАМТН, за което е съставен Констативен протокол № 09-01-23 от 21.05.2021г. В раздел I, т. 1 от протокола е констатирано свличане на места по въздушния откос в близост до основния изпускател (ОИ), а в раздел V, т. 2.1 е дадено предписание на ДУПСЯ да се извършат до 31.08.2021 г. ремонтно – възстановителни работи в участъка със свличане по въздушния откос до привеждане в експлоатационното състояние.

От преписката се установява за извършена повторна проверка на язовира на 02.09.2021 г. от служители на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ (ГД НЯСС) към ДАМТН, за което е съставен Констативен протокол № 09-01-74 от 02.09.2021г. Установени са свличания на места по въздушния откос в близост до основния изпускател (ОИ). В раздел IV от протокола е констатирано, че не са изпълнени предписания с предходен констативен протокол (№ 09-01-23/21.05.2021 г.) за извършване на ремонтно – възстановителни работи в участъка със свличане по въздушния откос в близост до основния изпускател (ОИ) до привеждане в експлоатационното състояние. С този протокол не са дадени предписания.

Последвала е трета проверка на язовира, за което е съставен Констативен протокол № 09-01-156/29.08.2022 г. от главен и старши инспектор (М. Т. и Е. М.) в РО „Юг – Ю. България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. С този протокол в раздел V, т. 2 е дадено оспорваното предписание, с което ДУПСЯ са задължени в срок до 20.12.2022 г. да предприеме действия по укрепване на свличането над изхода на основния изпускател (ОИ).

В раздел II, т. 1 от Констативен протокол № 09-01-156/29.08.2022 г. е констатирано следното състояние на въздушния откос: „почистен, свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател (ОИ)“.

По делото е представена Заповед № А776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че същият е оправомощил служителите, съставили Констативен протокол № 09-01-156/29.08.2022 г., да дават предписания на собствениците на язовирни стени.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че не се припокриват предписанията, дадени с раздел V, т.2.1 от Констативен протокол № 09-01-23/21.05.2021 г. и раздел V, т. 2 от Констативен протокол № 09-01-156/29.08.2022 г. Двете предписания касаят налични свличания, но първото се намира по въздушния откос, а оспорваното в

участъка над спирателния кран, т. е. същите се различават. В тази насока са изявленията на страните, направени в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя и в молба от 17.03.2023 г. на ответника.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица от в РО „Юг – Ю. България“ на ГД „НЯСС“, които видно от т. 67 и т. 68 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба.

Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1, вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена - да се предприемат действия по укрепване на свличането над изхода на основния изпускател (ОИ). В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 от АПК,

поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно наличието на свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Съдът не споделя становището на жалбоподателя, че с оспорваното предписание не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същото, отразено в раздел V, т.2 на Констативен протокол № 09-01-156/29.08.2022 г. В констативния протокол по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира, като изрично е отразено наличието на свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател на язовирната стена.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти.

Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал без да направи възражения срещу констатациите по протокола. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на

язовирите. В случая ДУПСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В глава Втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено наличието на свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател представлява отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия по укрепване на свличането над изхода на основния изпускател.

П. съответства на целта на закона

Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

След като язовир „П. – 3“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли направено оспорване.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ срещу даденото предписание „Да се предприемат действия по укрепване на свличането на изхода на ОИ. Срок: 20.12.2022 г.“, обективизирано в Констативен протокол № 09-01-156 от 29.08.2022 г., съставен от главен и старши инспектор в Регионален отдел „Юг – Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен

срок от съобщаването му на страните.

Съдия: